

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

1. februar 2016

J nr. 2015-1619

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har i brev af 21. januar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 5 til L91 til energi-, forsynings- og klimaministeren som hermed besvares.

Spørgsmål 5

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 21. januar 2016 (dateret den 20/1-16) fra Dansk Industri, jf. L 91 - bilag 7."

Svar

Dansk Industri (DI) mener, at finansielle omkostninger skal indgå i de økonomiske rammer og peger desuden på spørgsmålet om 'likviditetsklemmen' – altså forskellen på den maksimale låneperiode og et anlægsaktivs levetid. Der henvises til svaret på spørgsmål 1 til L91.

DI anfører, at reguleringen bør give incitament til at indkøbe udstyr og løsninger ud fra den samlede omkostning til indkøb og drift, herunder den forventede levetid, men mener ikke, at det er klart belyst, hvordan den nye totaløkonomiske benchmarkingmodel og fastsættelsen af de nye økonomiske rammer vil tage højde for dette hensyn.

Det er en forretningsmæssig beslutning, som bedst træffes i det enkelte selskab, når der skal investeres. I den forbindelse vil jeg igen gerne opfordre til, at selskaberne ikke kun kigger på prisen, men også altid kigger nøje på investeringens levetid, energieffektivitet og holdbarhed. For at understøtte selskaberne i deres investeringsovervejelser udarbejdes en vejledning. Hertil kommer, at Forsyningssekretariatet vil inddrage vandbranchen i spørgsmål om tilføjelser til levetidskataloget, som anvendes i benchmarkingmodellen, der anvendes til at fastsætte de økonomiske rammer for de største vandselskaber. Levetider og hensyn til effektivitet vil dermed kunne opdateres i forhold til den teknologiske udvikling.

DI finder det desuden vigtigt, at det klart fremgår af lovens bemærkninger, at vandselskaberne kan forestå og gennemføre teknologiuudvikling og innovations-

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

aktiviteter som en integreret del af sin hovedvirksomhed. Det fremgår imidlertid af lovforslagets § 1, at lovens formål er at medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Det understøttes blandt andet ved, at vandselskabernes ressourceudnyttelse fremover skal være en del af hovedvirksomheden.

Jeg er enig med DI i, at en måde at fremme innovation i vandsektoren på, er ved private virksomheders indgåelse af længerevarende omfattende driftskontrakter med vandselskaber. Derfor er det i indledningen til lovforslagets almindelige bemærkninger netop præciseret, at virksomheder kan indgå i sådanne samarbejder uden det nødvendigvis medfører, at virksomheden bliver omfattet af vandsektorlovens økonomiske regulering, herunder af hvile-i-sig-selv-princippet. I en konkret vurdering heraf er det dog blandt andet afgørende, at vandselskabet fortsat har det overordnede ansvar for forsyningsikkerheden og øvrige krav fra myndighederne.

DI ønsker en dispensationsadgang vedrørende vandselskabers tilknyttede virksomhed, som skal kunne give mindre vandselskaber bedre muligheder for engagement i eksportunderstøttelse af teknologi.

De mindre vandselskaber har hele tiden haft forholdsvis gode rammer for tilknyttet virksomhed i forhold til de store vandselskaber. Rammerne har været forholdsvis snævre for de største vandselskaber. De faste beløbsgrænser ændres nu til en omsætningsgrænse på tre procent, og herudover flyttes en række aktiviteter ind i selskaberne som hovedvirksomhed, hvilket alt andet lige giver bedre rammer for den resterende tilknyttede virksomhed. Det er ikke hensigten, at vandselskaber skal være teknologileverandører eller teknologiproducenter, men alene at give dem mulighed for at sælge deres særlige ekspertise til den private sektor. Jeg ønsker ikke, at den administrative byrde for selskaberne eller staten skal forøges, men det kan blive konsekvensen, hvis der skal forskelsbehandles i forhold til, om den private samarbejdspartner opnår at eksportere teknologien, idet det kan være svært at vurdere på det tidspunkt, hvor vandselskabet stiller sin ekspertise til rådighed for virksomheden. Derfor mener jeg, at det er mest hensigtsmæssigt at fastholde en ensartet regulering for store og små vandselskaber og uanset, om teknologiudviklingen fører til eksport.

Med venlig hilsen

Lars Chr. Lilleholt